

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ผลิตลำไยพันธุ์อีดอ โดยใช้สารโพลีเทสเซียมคลอไรด์ในเขต อําเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 156 ตัวอย่าง โดยผ่านการประมาณสมการพรมแดนการผลิตเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Production Function Frontier) และ สมการพรมแดนต้นทุนการผลิตเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Cost Function Frontier) อาศัยวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วย วิธีถดถอยแบบพหุคูณตามวิธี Maximum Likelihood Estimation (MLE) เพื่อทำการหาค่าประสิทธิภาพทางเทคนิค (TE) และประสิทธิภาพทางด้านราคา (AE) โดยใช้โปรแกรม Limdep Version 7.0 จากนั้นทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพทางด้านต่าง ๆ ระหว่างขนาดการผลิตขนาดเล็ก (มีพื้นที่เพาะปลูกลำไยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่) และขนาดการผลิตขนาดใหญ่ (มีพื้นที่เพาะปลูกมากกว่า 5 ไร่) โดยโปรแกรม SPSS Version 10.1

ผลจากการศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.2) เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 51.81 ปี และจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 82.7) สำหรับสถานภาพสมรส และการนับถือศาสนา นั้นพบว่าเกษตรกรทั้งหมดที่เข้าร่วมการศึกษา (ร้อยละ 100) สมรสแล้ว และนับถือศาสนาพุทธ นอกจากนี้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.2) มีจำนวนสมาชิกอยู่ระหว่าง 3 – 4 คน และเกษตรกรร้อยละ 42.3 ประกอบอาชีพเกษตรกรผู้ผลิตลำไยเป็นอาชีพหลัก ในขณะที่ร้อยละ 57.7 ประกอบอาชีพเกษตรกรผู้ผลิตลำไยเป็นอาชีพรอง สำหรับลักษณะการเข้าร่วมเป็นสมาชิกทางการเกษตรของเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตทั้งสองขนาดพบว่าเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตขนาดเล็กมีจำนวนเกษตรกรเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสูงกว่าเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตขนาดใหญ่ ในขณะที่การเข้าร่วมเป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรกลุ่มเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตขนาดใหญ่ สูงกว่ากลุ่มเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตขนาดเล็ก

นอกจากนี้ เกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการผลิตลำไยอยู่ในช่วง 6 – 10 ปี และมีขนาดการผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 5.28 ไร่ มีจำนวนต้นลำไยอยู่ระหว่าง 101 – 200 ต้น โดยส่วนใหญ่ นิยมขยายพันธุ์โดยการปลูกจากกิ่งตอน โดยการชำรองยกแปลงขึ้นมาเพื่อเป็นการระบายน้ำ และ

การไหลพรวนปรับพื้นที่ให้สม่ำเสมอ สำหรับวิธีการให้น้ำพบว่าวิธีที่ได้รับความนิยมจากเกษตรกรมากที่สุด คือการให้น้ำทางท่อและสายยาง โดยเกษตรกรนิยมใช้ปุ๋ยเคมีมากกว่าการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ส่วนปริมาณการใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์โดยเฉลี่ย คือ 133.62 กิโลกรัม/ปี ในส่วนของต้นทุนการผลิต ต้นทุนค่าจ้างแรงงาน มีมูลค่าโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4,934.93 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 11.02 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนค่าวัสดุอุปกรณ์มีมูลค่าโดยเฉลี่ยเท่ากับ 39,835.32 บาท/ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88.98 ของต้นทุนทั้งหมด สำหรับรายรับทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82,380.82 บาท/ปี

ผลของการศึกษาประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ผลิตลำไยพันธุ์อ็อค โดย ใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์ในเขต อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบการกระจายของระดับประสิทธิภาพ ตามขนาดของการผลิตดังนี้ ระดับประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (TE) พบว่าขนาดการผลิตขนาดเล็กมีระดับประสิทธิภาพส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง โดยมีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 ส่วนขนาดการผลิตขนาดใหญ่ มีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิค (TE) ส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับสูง โดยมีประสิทธิภาพทางเทคนิคเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 สำหรับประสิทธิภาพทางด้านราคา (AE) ทั้งขนาดการผลิตขนาดใหญ่และขนาดการผลิตขนาดเล็ก มีระดับประสิทธิภาพจัดอยู่ในระดับสูงทั้งสองขนาดการผลิต โดยมีประสิทธิภาพทางด้านราคาเฉลี่ย อยู่ที่ 0.94 และ 0.93 ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ (EE) นั้น พบว่าขนาดการผลิตขนาดเล็ก มีระดับประสิทธิภาพส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนขนาดการผลิตขนาดใหญ่มีระดับประสิทธิภาพส่วนใหญ่จัดอยู่ใน ระดับกลาง ถึงระดับสูง โดยระดับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ เฉลี่ยเท่ากับ 0.65 และ 0.71 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจทางด้านต่างๆ ระหว่างขนาดการผลิตของเกษตรกรที่มีขนาดการผลิตขนาดเล็กและขนาดใหญ่ พบว่า ขนาดการผลิตขนาดใหญ่มีระดับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจทั้งสามด้านสูงกว่าขนาดการผลิตขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งอาจเป็นเหตุผลอันเนื่องมาจากที่ขนาดการผลิตใหญ่ อยู่ในภาวะ การประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) อันเกิดจากการผลิตที่เป็นจำนวนมาก และทำให้ต้นทุนเฉลี่ยในการผลิตลดลง อันส่งผลถึงศักยภาพในการจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ เช่น สามารถจ้างแรงงานที่มีความชำนาญ จัดหาอุปกรณ์ประเภททุนต่างๆที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลทำให้ขนาดการผลิตขนาดใหญ่ได้ผลผลิตที่มากกว่าในขณะที่ต้นทุนต่ำกว่า จึงทำให้ได้กำไรที่สูงกว่าตามไปด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษานี้ทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับรัฐบาล ดังนี้ คือ

ประการแรก กระบวนการผลิตลำไย โดยใช้สาร โฟสเฟตเชื่อมคลอเรต ควรเน้นการใช้ปัจจัยแรงงานเพิ่มมากขึ้น (Labor Intensive Farming) เพราะการเพิ่มปัจจัยแรงงานที่สูงขึ้นจะทำให้ผลผลิตลำไยที่ได้รับมีค่าเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ผลการดำเนินการดังกล่าวยังสอดคล้องกับสถานะของกำลังแรงงานที่มีค่อนข้างมากในภาคเกษตรกรรมไทยในการที่จะช่วยลดปัญหาการว่างงานลงได้อีกส่วนหนึ่ง

ประการที่สอง ครัวเรือนเกษตรกรที่ผลิตลำไยโดยใช้สาร โฟสเฟตเชื่อมคลอเรต ต้องรวมตัวกันเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในการซื้อปัจจัยการผลิตโดยอาศัยกระบวนการสหกรณ์หรือกระบวนการอื่นๆ ที่เหมาะสม เช่นการอุดหนุนปัจจัยการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ยเคมี จากภาครัฐ เพื่อให้มีระดับราคาที่ต่ำลง

ประการที่สาม รัฐบาลควรส่งเสริมให้ครัวเรือนเกษตรกรที่ปลูกลำไยโดยใช้สาร โฟสเฟตเชื่อมคลอเรต สามารถขยายขนาดการผลิตให้มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยผ่านการขยายการให้สินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ ทั้งที่เป็นสถาบันของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่ายิ่งขนาดการผลิตมีขนาดใหญ่ขึ้น ก็จะทำให้ระดับการมีประสิทธิภาพ และผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

5.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษานี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อไปดังนี้คือ

ประการที่หนึ่ง ในการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพทางเทคนิค และประสิทธิภาพทางด้านราคาในครั้งต่อไป ควรจะเพิ่มเติมตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเชิงภูมิศาสตร์ เช่น ความลาดเอียงของดิน อุณหภูมิ เป็นต้น

ประการที่สอง การศึกษาเรื่องประสิทธิภาพทางเทคนิค และประสิทธิภาพทางด้านราคาในครั้งต่อไป ควรจะขยายขอบเขตเชิงพื้นที่ให้มีความครอบคลุม เพื่อให้เกิดความหลากหลายในลักษณะต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น

ประการที่สาม การศึกษาเรื่องประสิทธิภาพทางเทคนิค และประสิทธิภาพทางด้านราคา ในครั้งต่อไปเพื่อปรับปรุงผลการศึกษาให้มีความแม่นยำมากขึ้นกว่าเดิมสามารถปรับปรุงโดยการเปลี่ยนรูปแบบสมการไปเป็นรูปแบบอื่นที่ซับซ้อนขึ้น เช่น Trans-log ซึ่งฟังก์ชันดังกล่าวนี้เป็นฟังก์ชันที่มีความยืดหยุ่นมากกว่ารูปแบบสมการแบบ Cobb-Douglas

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved